

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/166/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

156/2013. (V. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2013. március 4-én előterjesztett **panaszát** a 2013. május 29-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2013. március 4-én postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben előadta, hogy 2013. február 27-én a lakóhelyén a gázszolgáltató munkatársai jelentek meg. A panaszos nem tartózkodott otthon, a gázszolgáltató munkatársai telefonon hívták fel, hogy azonnal menjen haza, mert ott ki akarják kapcsolni a gázvételezést, illetve közölték vele, hogy rendőri karhatalom segítségét fogják igénybe venni. A helyszínen a gázszolgáltató munkatársai mellett az É-i Rendőrkapitányság ügyeletesének utasítására megjelent egy rendőrnő. A rendőr igazoltatta a panaszost az utcán, majd a gázszolgáltató munkatársai egy rendőri megtévesztésre alkalmas dokumentumot, nevezetesen egy végzést vettek elő. A panaszos látva a jogszerűtlen fellépést felhívta a rendőrkapitányság ügyeletesét, miközben a gázszolgáltató munkatársak rendőri segédlettel behatoltak az ingatlanra. A panaszos mindeközben az utcán tartózkodott, felesége és 11 hónapos gyermeke volt a házban.

A panaszos elkeseredésében az É-i Rendőrkapitányságra ment, ahol az ügyeletes tiszt nem fogadta, de egy titkárnő – akivel a panaszos telefonon vette fel a kapcsolatot a rendőrségen –

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

biztosította a panaszost arról, hogy intézkedik a jogszerűtlen intézkedés abbahagyásáról, és visszaküldte a panaszost a helyszínre.

A panaszos visszaérkezve a helyszínre csak feleségét és 11 hónapos kisfiát találta. A panaszos ezért személyesen ment el a D-i Rendőrőrsre, ahol az intézkedő rendőrnő „feldúlt” állapotban, fenyegetően kérdőre vonta a panaszost, amiért a helyszínt elhagyva kivonta magát a hatósági intézkedés alól, mondván, hogy bilincsbe verve előállíthatta volna ezért. A panaszos álláspontja szerint a rendőrnő ezen magatartása kimerítette a fenyegetés büntetőjogi tényállását.

A panaszos ezt követően egy korábbi esetet ismertetett, illetve kitért arra, hogy több, másik ingatlannal is volt már hasonló problémája.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr olyan ingatlanra biztosított bejutást, amely ingatlanra nem volt végrehajtható okirat, mivel ilyen nem is létezik, valamint rögzítette azt is, hogy nem is a bírósági végrehajtó kérte a karhatalmi segítséget. A panaszos megítélése szerint „a csoportosan elkövetett jogtalan behatolással” birtokháborítás valósult meg, amelyből a panaszosnak vagyoni és nem vagyoni kára keletkezett.

A panaszos megjegyezte, hogy amikor egy alkalommal ő kért rendőri segítséget, akkor rendőri intézkedésre nem került sor.

2) A panaszos a Testület 2013. március 12-én tájékoztató és több kérdést magában foglaló levelére 2013. március 29-én válaszolt. A panaszbeadvány kiegészítése mellé a panaszos hozzácsatolta az É-i Rendőrkapitányság elutasításról szóló határozatát. A határozatból az derül ki, hogy a panaszos ugyanazon tárgyban az É-i Rendőrkapitányságon is panaszt terjesztett elő, amelyet a rendőrség 2013. március 18-án elutasított.

3) A panaszos a Testület 2013. április 9-én kelt ismételt megkeresésére – amely küldeményt 2012. április 12-án vettek át a tértivevény tanúsága szerint – a jelen állásfoglalás meghozataláig választ nem küldött.

II.

A Testület munkatársa 2013. április 9-én felvette a kapcsolatot a rendőrségen előterjesztett panaszügy előadójával. A r. őrnagy azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy a panaszos 2013. március 21-én vette át a rendőrség elsőfokú határozatát, ami ellen 2013. április 4-én fellebbezést nyújtott be.

A Testület a megismert információk alapján – miszerint a panaszos a rendőrségen ugyanazon tárgyban panaszt nyújtott be, amely panaszt a rendőrség elutasított, ugyanakkor a panaszos azt megfellebbezte – 2013. április 9-én kelt levelében ismételt megkereste a panaszost annak érdekében, hogy tájékoztassa arról, hogy ugyanazon rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában párhuzamosan két eljárás van folyamatban, amelyet a jogszabály nem tesz lehetővé. Ezen párhuzamosság megszüntetése céljából a Testület kérte a panaszost, hogy a megkeresés kézhezvételét követő nyolc napon belül nyilatkozzék arról, hogy mely szerv, azaz a Testület vagy a rendőrség eljárás, vizsgálatát kéri ügyében.

A tájékoztató levelet a térítvevény tanúsága szerint 2013. április 12-én vették át, ennek ellenére a panaszos a jelen állásfoglalás kialakításáig nem nyújtott tájékoztatást, arról, hogy mely szerv vizsgálatát kéri ügyében. Erre tekintettel pedig a Testület nem kérhette a rendőrséget, hogy az eljárást a panaszos nyilatkozatára tekintettel függessze fel.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése szerint a panasz meghatalmazott útján is előterjeszthető.

Fontos utalni arra, tekintve, hogy a fenti jogszabályhely szerint a Testület előtti eljárás kérelemre indul, ezért eljárásban a tényállás alapvető körülményeinek tisztázásához a panaszos közreműködése nélkülözhetetlen. Ráadásul ezen közreműködés elmaradása felveti annak lehetőségét, hogy a panaszos, nem kívánja az eljárás folytatását.

Szükséges arra is rámutatni, hogy a panasz érdemi elbírálásának feltétele, hogy a panaszos a hiánypótlásban foglaltakat a Testület ügyrendje 8. §-ának (3) bekezdés d) pontja szerint teljesítse.

Figyelemmel arra, hogy a panaszos az Rtv. 93. § (3) bekezdésében előírt nyilatkozatát az előírt határidőn belül nem – és az azóta eltelt időszakban sem – tette meg a Testületnél, illetve

mert megállapítható, hogy a panaszos elsőként, 2013. március 1-jén a rendőrséghez fordult panaszával, ezért a Testület hatásköre a vizsgált esetben megszűnt.

Az Rtv. fent idézett 92. § (1) bekezdése alapján ugyanis a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos rendőrfőkapitánynak vagy a főigazgatóknak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot feloldja: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Jelen ügyben a Testület a panaszos azon magatartását, hogy a Testület felhívására nem nyilatkozott, olyan körülményként értékelte, amely a rendőrség előtt korábban megindított panasz eljárás átvétele ellen szólt, így hatáskörének hiányát állapította meg.

III.

A Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése és az Rtv. 93. § (3) bekezdése alapján, hatáskörének hiányában a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2013. május 29.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag